

ლევან იოსელიანის მისასაღმებელი წერილი

ძვირფასო მკითხველო,

მოხარული ვარ, რომ მეძლევა შესაძლებლობა მოგმართოთ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის ჟურნალის ფარგლებში. როგორც საქართველოს სახალხო დამცველი მივესალმები და პოზიტიურად ვაფასებ პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურის ინიციატივას ამ დარგში სამართლებრივი ჟურნალის გამოცემის თაობაზე.

თანამედროვე ტექნოლოგიების და ციფრული ტრანსფორმაციის ეპოქაში, როცა პროგრესი, ყოველდღიურად სხვადასხვა ფორმით, იქნება ეს კომპიუტერული პროგრამები, სოციალური ქსელები, აპლიკაციები თუ ხელოვნური ინტელექტი სულ უფრო მეტი დოზით იჭრება ჩვენს პირად სივრცეში, პერსონალური მონაცემების დამუშავების სამართლებრივ ასპექტებზე ცოცხალი დისკუსიის წარმართვა და დამატებითი ფორუმის შექმნა, რომლის ფარგლებშიც დარგის სპეციალისტებს თუ სამეცნიერო წრეების წარმომადგენლებს საშუალება მიეცემათ იმსჯელონ პირადი ცხოვრებისა და პერსონალური მონაცემების დაცვის თაობაზე, ნამდვილად ღირებულა.

ეს საჭიროება ასევე განპირობებულია იმითაც, რომ არც თუ ისე შორეულ წარსულში მონაცემთა დაცვის ძირითადი ევროპული რეგულაცია ამოქმედდა და საქართველოშიც შიდა ეროვნულ დონეზე ახალი საკანონმდებლო რეგულაცია იქნა მიღებული. ამ ყოველივემ საქართველოში კიდევ უფრო მეტად გახადა აუცილებელი მუდმივად მიმდინარეობდეს აკადემიური მსჯელობა და განხილვა პერსონალური მონაცემების დაცვის საკითხებზე, რაც სამართლის ამ დარგის განვითარებისათვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანია.

ამავე დროს აღსანიშნავია, რომ სახალხო დამცველი ბოლო წლებია საპარლამენტო ანგარიშებში აქტიურად მიუთითებს, რომ ქვეყანაში საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის კუთხით, დიდ გამოწვევად იქცა ღია ინფორმაციის პერსონალური მონაცემების შემცველობის საფუძვლით დახურვა და გასაჯაროების მიმართ არსებული საჯარო ინტერესების უგულებელყოფა, რაც პრობლემაა როგორც საჯარო ინფორმაციის მიღების მსურველი პირების, ისე საჯარო დაწესებულებებისათვის, მათი საქმიანობის ეფექტიანად წარმართვისთვის. ქვეყანაში „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონისა და პერსონალური მონაცემების დაცვაზე საზედამხედველო ინსტიტუტის არსებობის პირობებში, თვალშისაცემია საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უფლებასა და პირადი ცხოვრების უფლების დაცვის მექანიზმებს შორის არსებული დისბალანსი. ამასთანავე, სახალხო დამცველის შეფასებით, ამდგარი ნეგატიური პრაქტიკა ძირითადად განპირობებულია მონაცემთა დამმუშავებელთა მხრიდან „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონის არასწორი ინტერპრეტაციით. მაგალითად, სახელმწიფო დაწესებულებები უარს ამბობენ პერსონალური მონაცემების შემცველი ინფორმაციის გაცემაზე იმ საფუძვლით, რომ არ არის წარმოდგენილი შესაბამისი სუბიექტის თანხმობა. არ ექვევა ყურადღება იმ გარემოებას, რომ კანონმდებლობა იცნობს ასეთი ინფორმაციის გაცემის სხვა

საფუძვლებსაც, რომელიც საერთოდ არ არის დაკავშირებული მონაცემთა სუბიექტის მიერ თანხმობის გაცემასთან.

დარწმუნებული ვარ, პერსონალური მონაცემების დაცვის სამეცნიერო ჟურნალის პერიოდული გამოცემა და მასში პრობლემური საკითხების განმარტებების თუ აკადემიური შეფასებების ასახვა, პრაქტიკის სწორად განვითარებისათვის ძალიან ღირებული იქნება.

კიდევ ერთხელ მადლობას ვუხდით საქართველოს პერსონალურ მონაცემთა დაცვის სამსახურს ამ ინიციატივისათვის და დარწმუნებული ვარ, რომ მსგავსი სამეცნიერო პროდუქტი ხელს შეუწყობს უფლების ეფექტურად დაცვას, სამართლის ამ დარგის განვითარებას და მის თაობაზე ცნობიერების ამაღლებას. ასევე ის განდება ღირებული სამეცნიერო დისკუსიის ფორუმი.

ლევან იოსელიანი

საქართველოს სახალხო დამცველი